

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że EBC nieprawidłowo zinterpretował i zastosował art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej poprzez błędne przyjęcie, że prawo dostępu każdej osoby do jej akt na podstawie art. 41 ust. 2 lit. b) karty ogranicza się do możliwości przeglądania akt, aby być w stanie wykonywać prawo do bycia wysłuchanym w odniesieniu do konkretnej podlegającej zaskarżeniu decyzji w rozumieniu art. 263 TFUE, nad którą obecnie pracuje odpowiednia instytucja. Skarżąca twierdzi, że prawo z art. 41 ust. 2 lit. b) karty ustanawia szerszą zasadę, iż organy administracji powinny być przejrzyste dla tych, których administrowanie dotyczy, i znajduje odzwierciedlenie w fakcie, że w przeciwieństwie do art. 41 ust. 2 lit. a) i art. 41 ust. 2 lit. c), art. 41 ust. 2 b) nie został ograniczony poprzez odniesienie do decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że EBC nieprawidłowo zinterpretował i zastosował art. 22 ust. 2 SSMR^(?) i art. 32 ust. 1 SSMFR^(?). Skarżąca wskazuje, inter alia, że pojęcie akt nie zostało wąsko zdefiniowane przez art. 22 ust. 2 zdanie drugie SSMR, jako obejmujące wyłącznie dokumenty zebrane przez EBC dla celów szczególnej decyzji, nad którą trwają obecnie prace, oraz że definicja akt z art. 32 ust. 2 SSMFR obejmuje wszystkie dokumenty z nadzoru EBC nad daną nadzorowaną jednostką. Skarżąca twierdzi, że w każdym razie art. 32 ust. 1 SSMFR nie może być interpretowany jako ograniczający zakres prawa z art. 22 ust. 2 SSMR, a art. 22 ust. 2 SSMR i art. 32 ust. 1 SSMR nie mogą być interpretowane jako ograniczające zakres prawa z art. 41 ust. 2 lit. b) karty. Skarżąca podnosi dodatkowo, że obydwa przepisy powinny zostać uznane za niezgodne z prawem, ponieważ nie można ich pogodzić z prawem wyższej rangi, jeżeli byłyby one interpretowane w sposób wskazany powyżej.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z prawem nawet na podstawie błędnego, zawężającego podejścia EBC do prawa dostępu do akt, ponieważ EBC nie wziął pod uwagę tego, że decyzja EBC z punktu widzenia przejrzystości, a dokładniej na podstawie decyzji EBC z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów EBC (EBC/2004/258/WE)^(*), która była brana pod uwagę przy wydawaniu zaskarżonej decyzji, podlega zaskarżeniu w rozumieniu art. 263 TFUE.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnie zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63).

(³) Rozporządzenie UE nr 468/2014 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (Dz.U. 2014, L 141, s. 1).

(⁴) Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2004/3) (2004/258/WE) (Dz.U. 2004 L 80, s. 42).

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2022 r. – ClientEarth/Rada

(Sprawa T-648/22)

(2022/C 482/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth AISBL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. Ziegler)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 3 sierpnia 2022 r. (SGS 22/3264) w sprawie wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej na podstawie tytułu IV rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus w odniesieniu do rozporządzenia Rady (UE) 2022/515 z dnia 31 marca 2022 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) 2022/109 w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2022 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mających zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. 2022, L 104, s. 1), oraz
- obciążenie Rady własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący oczywistych naruszeń prawa i błędów w ocenie co do zakresu prawa strony skarżącej do dostępu do procedury odwoławczej na podstawie rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus wobec twierdzenia Rady, jakoby zarzuty strony skarżącej, że przyjmując rozporządzenia wprowadzające zmiany w TAC Rada działała poza granicami swoich kompetencji oraz nadużyła władzy były niedopuszczalne, ponieważ wykraczały poza zakres art. 10 rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus.
2. Zarzut drugi, dotyczący oczywistych naruszeń prawa i błędów w ocenie co do istotnych aspektów prawa wtórnego oraz zakresu kompetencji Rady do ustalania TAC na podstawie art. 43 ust. 3 TFUE wobec faktu, że Rada dopuściła się:
  - oczywistych naruszeń prawa w odniesieniu do wpływu jaki miała mieć Umowa o handlu i współpracy na kompetencje Rady w zakresie ustalania TAC w sprzeczności z przepisami UE w dziedzinie rybołówstwa
  - oczywistych naruszeń prawa w odniesieniu do zakresu uznania, jakim dysponuje Rada w dziedzinie ustalania uprawnień do połowów, ograniczonego celem maksymalnego podtrzymywalnego połowu określonym w art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb; oraz
  - oczywistych naruszeń prawa i błędów w ocenie w odniesieniu do granic swoich kompetencji na podstawie art. 43 ust. 3 TFUE.
3. Zarzut trzeci, dotyczący oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do obowiązku Rady w zakresie:
  - wdrażania podejścia ostrożnościowego, zgodnie z art. 2 ust. 2 akapit pierwszy i drugi, a także art. 4 ust. 1 pkt 8 i art. 9 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb, ściśle ograniczonego celem maksymalnego podtrzymywalnego połowu;
  - wdrażania podejścia ekosystemowego, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb.
4. Zarzut czwarty, dotyczący oczywistego błędu w ocenie co do nadużycia władzy jakiego miała się dopuścić Rada, przyjmując rozporządzenie (UE) 2022/515 z dnia 31 marca 2022 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2022/109 w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2022 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mających zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. 2022 L 21, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 października 2022 r. – Shamalov/Rada

(Sprawa T-651/22)

(2022/C 482/35)

Język postępowania francuski

Strony

Strona skarżąca: Kirill Shamalov (Sankt Petersburg, Rosja) (przedstawiciel: adwokat A. Genko)